

Ár 2019, 11. janúar, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Auður Inga Ingvarsdóttir, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Oddur Ólason og Þorvaldur Emil Jóhannesson

Fyrir er tekið **mál nr. 15/2018:**

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefnd sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar. Málið barst úrskurðarnefndinni hinn 17. júlí 2018 með kvörtun sóknaraðila, dags. sama dag. Með tölvupósti nefndarinnar þann 18. júlí 2018, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dags. 17. ágúst 2018. Bréfið var sent sóknaraðila hinn 20. ágúst 2018 og honum gefinn kostur á að koma athugasemdum sínum á framfæri. Athugasemdir hafa ekki borist frá sóknaraðila þrátt fyrir ítrekun og framlengingu frests til athugasemda.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar hinn 11. janúar 2019

II.

Málsatvik.

Þann 18. desember 2006 gaf sóknaraðili ásamt A út veðskuldabréf, X, til FFF, að fjárhæð 4.000.000 kr., upphaflega í svissneskum frönskum og japönskum jenum. Til tryggingar skilvísri og skaðlausri greiðslu skuldarinnar var fasteign H sett að veði með 6. veðrétti og uppfærslurétti. Fasteignin var í eigu B, tengdamóður sóknaraðila. Veðskuldabréfið var framselt til sóknaraðila í árslok 2013.

Þann 19. desember 2006 gaf sóknaraðili ásamt A út veðskuldabréf Y, til FF, að fjárhæð 17.220.000 kr., upphaflega í svissneskum frönskum og japönskum jenum. Til tryggingar skilvísri og skaðlausri greiðslu skuldarinnar var fasteignin að J sett að veði með 4. veðrétti og uppfærslurétti. Veðskuldabréfið var ekki framselt til sóknaraðila.

Þann 23. maí 2012 var 50% eignarhlutur A í fasteigninni J, seldur á nauðungarsölu og var FF hæstbjóðandi. Afsal fyrir eignarhlutanum var gefið út þann 22. ágúst 2012 og var veðskuldabréfið afmáð, sbr. 2. mgr. 56. gr. laga nr. 90/1991 um nauðungarsölu. Þann 23. janúar 2014 afsalaði FF eignarhlutanum til F fasteignafélags ehf. Þann 7. desember 2015 var fasteignin í heild sinni seld á nauðungarsölu, þ.e. bæði eignarhluti sóknaraðila og F fasteignarfélags ehf. og var D hæstbjóðandi á uppboðinu. Afsal fyrir eigninni var gefið út 27. janúar 2016 og veðskuldabréfið afmáð af eigninni.

III.

Umkvörtunarefni

Sóknaraðili krefst þess að lán verði afskrifað með öllu og sú upphæð sem greidd hefur verið inn á lánið síðan fasteign sóknaraðila J var seld á nauðungaruppboði, verði endurgreidd sóknaraðila að fullu.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðili vísar til þess að erfitt sé að koma að vörnum í málinu þar sem málatilbúnaður sóknaraðila er óljós. Vísar varnaraðili til þess að ekki sé ljóst á hvaða rökum kröfur hans eru byggðar. Fullyrðing sóknaraðila þess efnis að söluverði fasteignarinnar J hafi átt að ráðstafa til greiðslu skuldabréfs X eigi ekki við rök að styðjast. Krafa samkvæmt skuldabréfinu hafi ekki verið tryggð með veði í þeirri fasteign og kröfunni þar af leiðandi ekki lýst í söluandvirðið við nauðungarsölu eignarinnar.

Varnaraðili vísar þá til þess að um sé að ræða tvö aðskilin skuldabréf, sem hvort um sig er viðskiptabréf, með öllum þeim réttindum og skyldum sem því fylgja. Veðskuldabréf X var framselt til sóknaraðila en sem fyrr segir gildir það sama ekki um skuldabréf Y. Varnaraðili byggir á því að hann eigi gilda kröfu á hendur sóknaraðila og A samkvæmt skuldabréfi Y. Sóknaraðili hafi ekki sýnt fram á með gildum rökum að krafan skuli teljast uppgerð og engin gögn verið lögð fram sem styðji málatilbúnað sóknaraðila.

V.

Niðurstaða

Samkvæmt a-lið 2. mgr. 3. gr. samþykktu úrskurðarnefndarinnar tekur nefndin til meðferðar kvartanir sem varða réttarágreining milli fjármálafyrirtækis og viðskiptamanns, enda sé samningssamband á milli aðila. Samkvæmt b-lið 6. gr. samþykktanna fjallar nefndin ekki um kröfu viðskiptamanns, sem ekki verður metin til fjár. Samkvæmt e-lið 6. gr. samþykktanna fjallar nefndin ekki um þau mál sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar.

Ágreiningur aðila lýtur að því hvort varnaraðila verði gert að afskrifa lán Y sem og endurgreiða sóknaraðila að fullu þá fjárhæð sem hefur verið greidd inn á lánið síðan fasteignin Y var seld á nauðungaruppboði. Sú krafa sem sóknaraðili heldur uppi er verulega óljós og verður ekki ráðið af kröfugerðinni á hvaða lagaákvæðum hann byggir kröfur sínar. Sóknaraðili hefur ekki uppi beina fjárkröfu á hendur varnaraðila og verður krafa hans eins og hún er sett fram ekki metin til fjár. Af þeim sökum verður ekki hjá því komist að vísa kröfu sóknaraðila frá nefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er vísað frá.

Reykjavík, 11. janúar 2019.

Auður Inga Ingvarsdóttir

Geir Arnar Marelsson
Oddur Ólason

Hildigunnur Hafsteinsdóttir
Þorvaldur Emil Jóhannesson